

1. Procedure:

Gelet op de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder de bestreden beschikking, waarvan geen akte van betekening wordt voorgelegd, alsmede het verzoekschrift neergelegd op 26 december 2006, waarmee een naar vorm en termijn regelmatig en ontvanke-lijk hoger beroep werd ingesteld.

2. Voorwerp van de vorderingen:

Het hoger beroep, zoals nog uitgebreid bij conclusies neergelegd op 27 maart 2008, strekt ertoe, bij hervorming van de bestreden beschikking,

- het dwangbevel van 12 juni 2006, betekend op 16 juni 2006, nietig te horen verklaren, minstens niet uitvoerbaar,
- minstens te horen zeggen voor recht dat de uitvoerende maatregel en met name het opleggen van een administratieve geldboete van 5.000 EUR ongeldig is, minstens onuitvoerbaar, gezien deze klaarblijkelijk gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening,
- ondergeschikt, een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de onverenigbaarheid van enerzijds de artikelen 154/156 DRO en anderzijds artikel 146 DRO,
- geïntimeerden te horen veroordelen tot de kosten van beide aanleggen.

Geïntimeerden concluderen tot de ongegrondheid van het hoger beroep en tot de bevestiging van de bestreden beschikking in zover daarin geoordeeld wordt tot de onbevoegdheid van de eerste rechter. Zij stellen bij conclusie neergelegd op 9 januari 2007 incidenteel beroep in dat ertoe strekt appellante te horen veroordelen tot het betalen aan tweede geïntimeerde van een schadevergoeding van 1.250 EUR wegens tergend en roekeloos geding. In ondergeschikte orde, besluiten zij tot de niet-toelaatbaarheid, minstens ongegrondheid van de oorspronkelijke vordering.

Zij vragen de veroordeling van appellante tot de gedingkosten.

3. Feiten en retroacten:

Appellante kocht bij notariële akte verleden voor notaris te op 30 juni 1982 "een woning-zomerverblijf - gelegen te , ter gekadastreerd , groot zeven are tachtig centiare".

Onder punt 6 - Stedenbouw van de voorwaarden was bedongen:

"De verkoper verklaart dat betreffende het bij deze verkochte eigendom op één juni negentienhonderd tweeëntachtig door het College van Burgemeester en Schepenen van een stedenbouwkundig attest werd afgeleverd met ongunstig advies, en met vermelding dat het eigendom gelegen is in een zone bestemd voor landbouw volgens het gewestplan de dato tweeëntwintig maart negentienhonderd achtenzeventig (Gewestplan). Dit stedenbouwkundig attest verwijst naar het advies van het bestuur van de Stedenbouw en de Ruimtelijke Ordening, provincie de dato achttien mei negentienhonderd tweeëntachtig, hetwelk letterlijk inhoudt: "Volgens het bij KB dd. 22.3.78 goedgekeurd gewestplan is het kwestieuze terrein gelegen binnen een agrarische zone. Ter plaatse kunnen enkel inrichtingen zoals bepaald in art. 11 van het KB dd. 28.12.72 aangaande de regeling en toepassing van de gewestplannen toegestaan worden. Derhalve kan terplaatse geen woningbouw toegestaan worden, evenmin het plaatsen van vaste of verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, noch enig andere constructie of handeling tegenstrijdig met de bestemming van het gebied."

Bij vonnis van 21 januari 2000 van de 18de Kamer van de Correctionele Rechtbank te Hasselt

- is appellante als eigenaar van voormeld onroerend goed veroordeeld wegens het "instandhouden van meerdere vaste inrichtingen dewelke werden opgericht zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, te weten:

1. een vakantiehuis van 9 m bij 7m
2. een caravan van 7 m bij 2,5 m
3. een berghok van 2 m bij 2 m
4. een garage van 4 m bij 7 m"

en is onder meer het herstel van de plaats in de vorige staat bevolen, hetgeen impliceert de integrale slooping - inclusief de vloerplaten - van de vier voornoemde constructies en dit alles binnen het jaar nadat het vonnis in kracht van gewijsde is getreden,

- is beslist dat het College van Burgemeester en Schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagde kan voorzien,
- is gezegd dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats,
- is gezegd dat appellante gehouden is alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter,
- is appellante ook veroordeeld tot een dwangsom van 123,95 EUR (5.000 BEF) per dag vertraging bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Bij arrest van de 12de Correctionele Kamer van dit Hof van 21 februari 2002 is voormeld vonnis bevestigd in zover appellante schuldig was verklaard aan de haar ten laste gelegde feiten, zoals gepreciseerd, geactualiseerd en aangevuld, en is het hervormd voor het overige:

- appellante is veroordeeld tot een geldboete van 50:40,3399 EUR, meer 1990 opdecimen, alzo gebracht op 247,89 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen met uitstel van tenuitvoerlegging voor een termijn van drie jaar vanaf de datum van het arrest,
- aan appellante is bevolen de plaats in de vorige staat te herstellen hetgeen impliceert het integraal slopen - inclusief de vloerplaten - van de vier voornoemde wederrechtelijk opgetrokken constructies en dit alles binnen het jaar nadat het arrest in kracht van gewijsde is getreden,

- bevolen is dat, voor het geval dat de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest in de vorige staat wordt hersteld, en indien het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van appellante,
- gezegd is dat de overheid die het arrest uitvoert gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren, en te verwijderen,
- gezegd is dat appellante die in gebreke blijft, gehouden is alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank,
- voor het geval appellante niet aan de veroordeling tot herstel voldoet, wordt zij veroordeeld tot het betalen aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 12,50 EUR per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn met dien verstande dat die dwangsom niet kan worden verbeurd voor de betekening van het arrest,
- appellante is ook nog verplicht tot een bijdrage aan het bijzonder fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden van 10 EUR, meer 40 opdecimen, alzo gebracht op 50 EUR, en tot een vergoeding van 25 EUR, meer de kosten van de strafvordering in beide instanties.

Cassatieberoep is verworpen op 12 november 2002.

Voormeld vonnis en arrest zijn betekend op 26 september 2003.

Op 21 januari 2004 liet de gewestelijk inspecteur een bevel tot betalen betekenen voor verbeurde dwangsommen voor 68 dagen aan 12,50 EUR, hetzij voor 850 EUR, meer uitvoeringskosten, hetzij in totaal 1.178,73 EUR.

Op 2 juni 2005 is lastens appellante een PV opgesteld van "vaststelling en stillegging en staken van het gebruik". Vastgesteld werd alsdan dat de constructies waarvan de afbraak was bevolen verder in stand werden gehouden, en: "Krachtens artikel 154 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening gewijzigd bij latere decreten, is mondeling ter plaatse de staking van het gebruik bevolen, sprekend met

Dat PV is aan appellante aangetekend en bij gewone post toegestuurd op 8 juni 2005, met de mededeling dat verdere overtreding een inbreuk uitmaakt op artikel 154 van het decreet en dat de strafbepalingen van artikel 146, 147 en 149 van genoemd decreet op appellante van toepassing zijn: "Tevens wordt volgens artikel 156 van genoemd decreet een administratieve geldboete van 5.000 EUR opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet, in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking bedoeld in artikel 154, vijfde lid van genoemd decreet."

Een nieuwe aangetekende aanmaning is verzonden op 13 december 2005, waarbij gevoegd was het PV van 7 december 2005, houdende de vaststelling dat het gebruik van de vier constructies verder wordt in stand gehouden, en de beslissing van de adjunct directeur Ruimtelijke Ordening te in zijn hoedanigheid van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor de provincie, houdende bekrachtiging van het op 7 december 2005 mondeling ter plaatse gegeven bevel tot staken van het gebruik, en tot opleggen van een administratieve geldboete van 5.000 EUR bij toepassing van art. 156 §1 DRO.

Op 13 januari 2006 diende appellante een verzoek in tot kwijschelding van de administratieve boete bij de stedenbouwkundig inspecteur.

Bij besluit van 6 februari 2006 wees de stedenbouwkundig inspecteur het verzoek tot kwijschelding af als ongegrond en besliste dat appellante de haar opgelegde geldboete diende te voldoen binnen een termijn van zestig dagen na de kennisgeving van dit besluit.

Op 16 juni 2006 is door de REKENPLICHTIGE VAN HET GRONDFONDS, handelend in naam van het VLAAMS GEWEST een dwangbevel betekend, krachtens de uitvoerbaar verklaarde kohieren en het dwangschrift van 12 juni 2006 waarvan de eensluidend verklaarde uittreksels en afschriften samen zijn betekend.

Bij dagvaarding van 27 juni 2006 verzette appellante zich tegen dit dwangbevel, dat zij nietig wil horen verklaren, minstens ongegrond.

Geïntimeerden besloten tot de onbevoegdheid van de beslagrechter, minstens tot de niet-toelaatbaarheid, minstens ongegrondheid van de vordering. Geïntimeerden stelden bij conclusie neergelegd op 14 juli 2006 een tegenvordering in wegens tergende en roekeloze procesvoering en vorderden een schadevergoeding van 1.250 EUR.

De eerste rechter verklaarde de vordering niet toelaatbaar, nadat hij eerder had overwogen niet bevoegd te zijn om het geschil te beoordelen. Hij wees vervolgens ook de tegenvordering af als ongegrond en veroordeelde appellante tot de gedingkosten.

4. Beoordeling:

4.1. het hoger beroep:

Met haar verzet tegen het dwangbevel kloeg appellante aan dat

- het dwangbevel, gesteund op artikel 156 en 157 DRO 18 mei 1999, toetsing ten gronde door de rechter uitsluit, wat een schending uitmaakt van artikel 6.1 EVRM,
- overeenkomstig art. 159 van de grondwet de rechter dergelijk besluit tot het opleggen van een dwangsom (kennelijk is bedoeld: van een geldboete) niet kan toepassen,
- voor zover de beslagrechter toch kan toetsen, de administratieve geldboete hier oneigenlijk gebruikt wordt om het verplichte advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid bij gedwongen uitvoering te omzeilen,
- waar zijzelf steeds te goeder trouw gehandeld heeft, zij ook mocht verwachten dat zij correct zou behandeld worden,
- haar niet de mogelijkheid wordt geboden te genieten van een uitdovend woonbeleid.

Aldus moet worden vastgesteld dat appellante manifest nog de grond van het verschuldigd zijn van enige administratieve geldboete en het gewettigd zijn van de administratieve beslissingen desbetreffend wil zien toetsen.

Op het dwangbevel zijn krachtens art. 157 § 3 DRO de bepalingen van deel V van het Ger.W. houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging van toepassing verklaard, maar het Hof moet vaststellen dat de door appellante bij de beslagrechter aangekaarte middelen de toetsing van de rechtmatigheid en van de regelmatigheid van de tenuitvoerlegging overstijgen en een uitspraak ten gronde over de opgelegde administratieve maatregel beogen.

Terwijl in de fase van de vaststelling cq. vestiging van de administratieve geldboete geen rechterlijke controle is voorzien, en er enkel een mogelijkheid tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling mogelijk is via de administratieve weg, heeft de minister artikel 157 DRO aldus toegelicht dat er in de fase van de invordering een rechterlijk toezicht in volle omvang mogelijk is: "De rechtbank van eerste aanleg oefent een controle met volle rechtsmacht uit op de administratieve geldboete. De rechtbank van eerste aanleg heeft de mogelijkheid om de omvang van de sanctie te moduleren en de rechtbank kan een volledige controle uitoefenen op alles wat onder de beoordeling van de administratie valt. Een rechterlijke controle met volle rechtsmacht garandeert dat het systeem van administratieve geldboeten in overeenstemming is met de artikelen 10 en 11 van de grondwet, zoals onlangs nog in een arrest van het Arbitragehof over de BTW-geldboeten bevestigd werd." (zie Parl.St. Vl. Raad 1998-99, nr. 1332-8,13)

Die mogelijkheid is uitdrukkelijk ingeschreven in art. 157 § 4 DRO:

"Binnen een termijn van 30 dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaams Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel."

Waar de beslagrechter bevoegd is om kennis te nemen van een verzet tegen het betekende dwangbevel, overstijgen de door appellante opgeworpen discussiepunten de rechtsmacht van de beslagrechter.

De beslagrechter die krachtens het bepaalde onder art. 157 § 3 DRO kennis neemt van een vordering inzake de middelen tot tenuitvoerlegging, kan slechts oordelen of het beslag wettig en regelmatig is, maar mag daarbij geen uitspraak doen over de rechten van partijen die zijn vastgelegd in de titel waarvan de uitvoering wordt gevraagd, hij moet zich onthouden van enige uitspraak over de geldigheid van de beslissing zelve en hij mag ook niet de opportuniteit van de tenuitvoergelegde maatregel beoordelen.

De rechtsmacht om over de grond van de maatregel zelve te beslissen is krachtens het bepaalde onder art. 157 § 4 DRO 18 mei 1999 dat een verzetsprocedure binnen de termijn van 30 dagen na betekening van het dwangbevel mogelijk maakt toevertrouwt aan *"de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn"*.

Enige verwijzing naar het bepaalde onder art. 157 §3 DRO doet aan de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg, als instantie met volle rechtsmacht, zoals ingesteld bij art. 157 § 4 DRO, geen afbreuk. Enige uitspraak van deze rechtbank van eerste aanleg verhindert bijgevolg niet dat op de verdere tenuitvoerlegging nog toezicht wordt uitgeoefend door de beslagrechter. Het is evenwel niet de bedoeling geweest van de wetgever om nog een bijkomende aanleg te creëren waar de bodemdiscussies opnieuw zouden kunnen gevoerd worden.

Hoewel deel uitmakend van de rechtbank van eerste aanleg is de rechtsmacht van de beslagrechter specifiek en beperkt, terwijl vast te stellen is dat hier dan ook de grond van de zaak niet aanhangig werd gemaakt bij de bevoegde rechter.

Vermits de wetgever door de bepaling van art. 157 § 4 DRO een rechterlijke controle met volle rechtsmacht op de administratieve beslissing heeft ingebouwd, is enige verwijzing naar art. 6.1 van het EVRM hier onterecht: met voormeld artikel is toetsing van de interne en externe wettigheid alsook toetsing van mogelijke machtsoverschrijding of machtsafwijking mogelijk, zonder dat enig opportuniteitsoordeel mogelijk moet worden gemaakt.

Nu de controletoesing van art. 157 § 4 DRO kennelijk niet is benut, is de beslagrechter zonder rechtsmacht om kennis te nemen van de hier opgeworpen grieven die de grond van de zaak raken. (zie ook: Gent 3 mei 2005 NJW 2006,465 met noot van K. Broeckx)

De enige vraag die hier door de beslagrechter kon beantwoord worden is of er een geldig uitvoerbare titel is, met andere woorden of het beslag regelmatig en rechtmatig is.

Het exploit van betekening van 16 juni 2006 bevatte een afschrift van het op 12 juni 2006 uitvoerbaar verklaarde dwangsbijstand van 12 juni 2006, nadat het verzoek tot kwijtschelding, bij omstandig gemotiveerde beslissing, was afgewezen en daartegen geen verzet is gedaan overeenkomstig art. 157 § 4 DRO.

De administratieve geldboete diende betaald te zijn op 5 april 2006, wat appellante naliet.

Appellante werpt evenwel geen grief op met betrekking tot de regelmatigheid en/of rechtmatigheid van het beslag.

Het hoger beroep is dan ook ongegrond.

4.2. het incidenteel beroep:

Uit de feitelijke en procedurele voorgaanden, en de verklaring van appellante ter terechtzitting dat zij de haar opgelegde dwangsommen blijft betalen maar zich niet kan schikken naar de herstelmaatregel, mag blijken dat zij met huidige procedure niets anders beoogt dan zich verder onrechtmatig uitstel van executie aan te matigen.

De stedenbouwkundig inspecteur vordert derhalve met reden toekenning van een schadevergoeding wegens tergende en roekeloze procedure, en waarvan de hoegrootheid bij gebrek aan concrete beoordelingsmaatstaven in billijkheid wordt begroot op 1.250 EUR.

5. Kosten:

Appellante dient bovendien, als de in het ongelijk gestelde partij, veroordeeld te worden tot de kosten van de procedure, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding die begroot wordt op de basisvergoeding voor een niet in geld waardeerbaar geschil (uitvoeringsgeschil), geen van de wettelijke criteria tot verhoging van de basisvergoeding vervuld zijnde.

OM DIE REDENEN:

HET HOF, na beraad,

Recht sprekend op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Ontvangt het hoger beroep en het incidenteel beroep.

Verklaart het hoger beroep ongegrond.

Verklaart het incidenteel beroep gegrond.

Veroordeelt appellante tot het betalen aan tweede geïntimeerde van een schadevergoeding van 1.250 EUR.

Bevestigt dienvolgens de bestreden beschikking voor het overige.

Veroordeelt appellante bovendien tot de kosten van het hoger beroep, in hoofde van geïntimeerden begroot op 1.200,00 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van :

ZEVENTIEN DECEMBER TWEEDUIZENDENACHT

waar aanwezig waren :

**Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Griffier**